

Partimotion

Motion till riksdagen: 2014/15:3011

av Mattias Karlsson m.fl. (SD)

Sverigedemokraternas politik för internationellt bistånd

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka satsningarna på humanitärt bistånd.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka biståndet till internationell flyktinghjälp.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bistånd till flyktingmottagande utvecklingsländer genom Världsbanken.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inte göra avräkningar i biståndet för flyktingmottagning i Sverige.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att prioritera satsningar för att stödja Västafrika och bekämpa ebola.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kraftigt öka biståndet till insatser för rent vatten och grundläggande sanitet.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att tillgången till rent vatten och säker sanitet för alla människor ska vara ett prioriterat mål i den nya utvecklingsagendan efter 2015.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att det i den nya utvecklingsagendan efter 2015 finns en medvetenhet om sambandet mellan tillgången till rent vatten och säker sanitet och andra utvecklingsmål och områden, bl.a. hälsa, jämställdhet och utbildning.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kraftigt öka biståndet till insatser för jordbruksutveckling och hållbart skogsbruk.

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att jordbruksutveckling och säker tillgång till livsmedel ska vara ett prioriterat mål i den nya utvecklingsagendan efter 2015.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att biståndet till utbildningsinsatser ska riktas till de minst utvecklade länderna.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bistånd riktat till demokrati och mänskliga rättigheter.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i biståndet prioritera de minst utvecklade länderna.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avsluta biståndet till den palestinska myndigheten.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avsluta reformsamarbetet i Östeuropa.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avveckla biståndsformen budgetstöd i dess nuvarande form i det svenska bilaterala biståndet.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i högre grad kanalisera bistånd genom svenska organisationer i det civila samhället.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i högre grad uppmärksamma och verka för barns rättigheter.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att resultatbaserat bistånd ska vara styrande för allt svenskt bistånd.

Bistånd som gör nytta – med de mest utsatta i fokus

Sverigedemokraterna vill se ett bistånd som skapar förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras grundläggande behov i den omedelbara vardagen. Vi vill ha ett tydligt fokus på fattigdomsbekämpning och att barnens bästa ska få stå i centrum.

Sverigedemokraterna vill se ett ansvarsfullt bistånd där varje satsad krona ska göra så mycket nytta som möjligt. Vi nöjer oss inte med en kvantitativ målsättning utan fäster större fokus vid kvaliteten och ett bistånd som är inriktat på effektivitet och resultat med de mest utsatta människorna och minst utvecklade länderna i fokus. Bistånd ska vara till för en positiv utveckling i mottagarlandet och inte för att givarländer ska nå kvantitativa målsättningar. Det långsiktiga målet med bistånd måste vara att länder utvecklas till den grad att de inte längre behöver något bistånd. Genom en grundlig översyn av ineffektivt

bistånd, en större koncentration av biståndet till de minst utvecklade länderna och på färre inriktningar kan vi effektivisera utvecklingsbiståndet och år 2015 ha en biståndsram på 0,7 % av BNI, vilket är i linje med FN:s rekommendationer. Genom att vi lägger mindre pengar på avräkningar för flyktingmottagning i Sverige och genom att vi prioriterar bistånd till de mest utsatta och fattiga kan vi trots den minskade ramen göra ökningarna till flera viktiga områden såsom flyktinghjälp, humanitärt bistånd, vatten, sanitet och jordbruk. Utöver biståndsramen vill vi den kommande mandatperioden öronmärka ytterligare resurser till internationell flyktinghjälp samt insatser för att bekämpa den smittsamma sjukdomen ebola och andra viktiga insatser i det drabbade Västafrika.

Humanitärt bistånd

Flyktinghjälp och avräkningar

Konflikter, naturkatastrofer och andra humanitära kriser är något som kan skapa en stor förödelse för ett land under en lång tid. Det är för oss en självklarhet att Sverige generöst och efter bästa förmåga ska bidra vid sådana katastrofer. De humanitära behoven är något som ökat de senaste åren på grund av flera humanitära katastrofer. Regeringen beskriver i biståndspropositionen själva hur ca 3 miljoner människor flytt Syrien till närliggande länder, runt 1,2 miljoner människor har tvingats lämna sina hem i Irak. Sydsudan och Mali är också exempel på länder där många människor tvingats till flykt. Ofta flyr människor inom det egna landet, eller till direkt närliggande länder. Sverigedemokraterna ser det som viktigt att bidra med insatser för att bistå dessa utsatta människor på flykt.

Med vetskapen om att det för varje satsad krona går att hjälpa betydligt fler människor i krisområdenas närhet än vad som är möjligt i Sverige anser Sverigedemokraterna det vara en varken klok, rättvis eller human flyktingpolitik som i dagsläget bedrivs där de stora ekonomiska resurserna läggs på flyktingmottagning i Sverige. Nuvarande regering vill göra avräkningar inom biståndet på 8,4 miljarder för flyktingmottagning i Sverige samtidigt som vi inte kan se några tydliga besked på vad regeringen avser att bidra med till internationell flyktinghjälp bland annat via UNHCR. Genom en ansvarsfull invandringspolitik räknar vi med att successivt kunna minska kostnaderna för flyktingmottagning i Sverige. Därmed kan vi göra mindre avräkningar för flyktingkostnader än regeringen som vi istället kan satsa på ökat stöd till flyktingar i krisområdenas närhet. Vi betraktar det också som en principiellt dålig utgångspunkt att betrakta kostnader för flyktingmottagande i Sverige som en del av biståndsramen. Därför minskar vi andelen till avräkningarna år 1 och från och med 2016 räknar vi med

att renodla biståndsramen och inte göra några avräkningar alls för flyktingmottagning i Sverige. Vi anser att regeringen bör renodla biståndsramen från avräkningar till flyktingmottagning i Sverige

Inom biståndsramen vill Sverigedemokraterna kraftigt öka biståndet till UNHCR men också satsa på flyktinghjälp genom världsbanken för att stödja utvecklingsländer med hög flyktingmottagning. Utöver biståndsramen vill vi dessutom satsa ytterligare resurser på internationell flyktinghjälp. Viktiga organisationer för flyktinghjälp är UNICEF som gör ett betydelsefullt arbete för utsatta barn och Världslivsmedelsprogrammet som bidrar till att flyktingar kan få tillgång till livsmedel. Även Internationella Röda Korset gör betydelsefulla insatser för att nå fram med bistånd till konfliktdrabbade områden.

Stöd genom Världsbanken till flyktingmottagande utvecklingsländer

Alla flyktingar i krisens närområde bor inte i flyktingläger utan många bor inne i samhällen i exempelvis i Jordanien och Libanon. Enligt en RUT-utredning (Dnr 2014:1480) har Världsbanken inrättat en Trust Fund i Jordanien för att stödja jordanska kommuner och värdsamhällen att hantera den ökade belastningen på samhällstjänster till följd av inflödet av flyktingar från Syrien (Emergency Services and Social Resilience Project¹). Det handlar om stöd till förbättringar i kommunal service för värdsamhällen (vatten och sanitet, försörjningsmöjligheter, rekreationsområden, sophantering etc. samt att stärka kapaciteten hos lokala myndigheter). Storbritannien, Kanada, Schweiz och Världsbankens ”State and Peace Building Fund” (till vilken Sida bidragit) har bidragit till fonden.

I Libanon har det upprättats en ”Multidonor Trust Fund”, ”The Lebanon Syrian Crisis Trust Fund (LSCTF)”, som ska hantera effekterna av krisen på Libanon, bland annat genom stöd till kommuner. Syftet är att för värdsamhällena finansiera ökade försörjningsmöjligheter, tillgång till offentliga tjänster och främja social sammanhållning. Medlen i fonden ska användas inom hälsa, utbildning, vatten- och sanitet, för att förbättra arbets- och försörjningsmöjligheter etc. I dagsläget omfattar LSCTF omkring 30 miljoner US-dollar, med bidrag från Norge, Frankrike, Finland, UNHCR och Världsbankens ”State and Peace Building Fund” (till vilken Sida bidragit)². Sverige har dock endast bidragit med generella stöd till Världsbanken och dess fonder och inte riktade bidrag till denna typ av projekt i länder runt Syrien. Vi välkomnar att regeringen vill ge ett litet bidrag till länder runt Syrien men anser inte det vara tillräckligt. Med 400 miljoner från vårt anslag till flyktinghjälp inom vår biståndsram

¹ Se <http://documents.worldbank.org/curated/en/2013/09/18368835/jordan-emergency-services-social-resilience-project-jordan-emergency-services-social-resilience-project>.

² Susanna Hughes, UD, Enheten för multilateralt utvecklingssamarbete.

och 600 miljoner från vårt anslag till flyktinghjälp utöver ramen kan vi 2015 totalt avsätta 1 miljard av vårt stöd till internationell flyktinghjälp genom denna typ av fonder för att stärka utvecklingsländer med högt flyktingmottagande såsom Jordanien och Libanon och på det sättet hjälpa fler utsatta flyktingar.

Västafrika/Ebola och övrigt humanitärt bistånd

Ebolautbrottet i Västafrika utgör en av de värsta epidemierna på lång tid där många människor drabbats och det ställer länder inför en lång rad utmaningar. Mot bakgrund av detta vill Sverigedemokraterna satsa på ett särskilt bidrag till Västafrika för att bekämpa ebola och vi vill dessutom öka det övriga humanitära bidraget där vi anser att stöd till Västafrika och bidrag för att bekämpa ebola bör prioriteras.

Humanitära insatser ska vara opartiska och handla om att lindra nöd och rädda liv för de drabbade människorna. Vi vill främja en god samordning vid humanitära insatser och vi ser det därför som viktigt att insatserna samordnas av stora väletablerade organisationer och myndigheter, såsom FN:s kontor för humanitär samordning (Ocha). Sverigedemokraterna ser även positivt på insatser som handlar om att förebygga, så att konsekvenserna av en katastrof ska bli mindre omfattande, och verka för en snabb återuppbyggnad efter katastrofen.

Vatten och sanitet

Tillgången till rent vatten och grundläggande sanitet är en avgörande faktor för hälsa och utveckling i utvecklingsländer. Bristen på tillgång till vatten och grundläggande sanitet är något som drabbar kvinnor och barn extra hårt och hindrar deras möjligheter till utveckling. I bland annat östra Afrika spenderar de en stor del av dagen att vandra långa sträckor för att hämta vatten som i de flesta fall är förorenat. Enligt uppgift från organisationen Wateraid saknar fortfarande 748 miljoner människor tillgång till rent vatten och 2,5 miljarder människor saknar en toalett att gå till vid behov. Bristen på säker sanitet bidrar till förorenat vatten, som är ett allvarligt miljö- och hälsoproblem. Varje dag dör ca 4 000 barn i diarré som orsakas av smutsigt vatten och bristande sanitet. Upprepade diarréer är den näst vanligaste dödsorsaken bland små barn i fattiga länder. Förorenat vatten och brist på tillgång till sanitet utgör också en hälsorisk för gravida och vid förlossning. Rent vatten och grundläggande sanitet kan därmed förebygga mödradödligheten. Sammanfattningsvis är tillgång till rent vatten, säker sanitet och hygien grundläggande mänskliga rättigheter som kan vara avgörande för människors överlevnad, hälsa, jämställdhet, utbildning, välfärd och ekonomiska produktivitet (WaterAid, 2012). Vill därför öka denna del av biståndet och menar även att regeringen som vill satsa på miljö och klimatvänliga satsningar också kraftigt borde

öka denna del av biståndet. Dessutom menar vi att regeringen bör verka för att det ska vara ett prioriterat mål i den nya utvecklingsagendan efter 2015 att alla ska ha tillgång till rent vatten och säker sanitet samt verka för att det i den nya utvecklingsagendan efter 2015 finns en medvetenhet om sambandet mellan tillgången till rent vatten och säker sanitet och andra utvecklingsmål och områden.

Jordbruksutveckling, skogsbruk och hållbar miljö

En stor majoritet av de fattigaste människorna lever på landsbygden och är beroende av jordbruket för sin överlevnad. Världsbankens studie *Voices of the poor* (2008) visade att tillgång till livsmedel var ett av de områden som fattiga människor prioriterade högst.

En annan rapport från Världsbanken framhåller att satsningar på jordbruksutveckling är ett av de mest grundläggande och viktiga verktygen i att kunna bekämpa fattigdom och gynna utvecklingen i utvecklingsländer (World Development Report, 2008). Jordbruket är både en källa till familjens livsmedel samt en möjlighet att generera inkomster. Att ge människor i fattigdom förutsättningar att säkra tillgången till livsmedel och förbättra sin ekonomiska ställning kan också vara avgörande för att de ska kunna stärka sin ställning och göra sin röst hörd och få inflytande i sin närmiljö (Birgegård 2011, Hydén 2010).

Om det ska finnas en möjlighet att bekämpa extrem fattigdom och hunger samt förebygga svältkatastrofer är satsningar på jordbruksutveckling avgörande.

Ett viktigt område är också ett hållbart nyttjande av framför allt tropiska skogar. Trots all uppmärksamhet ökar avskogningen i tropikerna. Tropiskskogens naturresurser är viktiga i många avseenden. Den tropiska skogen rymmer mellan 50 och 70 procent av alla jordens växt- och djurarter. Det är även en ekonomisk resurs i form av timmer, och har en funktion som genbank för livsmedel, mediciner, råvaror för industrin mm. Enligt FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) är mer än 25 % av världens befolkning beroende av skogsresurser för sitt levebröd. Majoriteten av dessa lever i utvecklingsländer. Tropiskskogen har även en viktig klimatfunktion. När omfattande skogsarealer huggs ned förändras det lokala och regionala klimatet, bl.a. i form av minskad nederbörd. Avskogningen medför också omfattande utsläpp av koldioxid. Därför är det viktigt att verka för att vissa delar ska kunna skyddas helt medan andra ska kunna nyttjas på ett sätt som är ekonomiskt, ekologiskt och miljömässigt hållbart på längre sikt (Världsnaturfonden). Vi vill därför investera kraftigt i biståndet på satsningar för jordbruksutveckling och hållbart skogsbruk.

Utbildning

Barnkonventionen slår fast att alla barn har rätt till utbildning. Ändå saknar runt 57 miljoner barn möjlighet att gå till skolan, och majoriteten av dessa är flickor. Att lära sig läsa och skriva är förutsättningar för ett självständigt liv med god hälsa, inkomst och möjlighet att påverka. Utbildning kan bana vägen för att ta sig ur fattigdom och utsatthet. Att alla barn ska få gå i grundskolan är också ett av millenniemålen. Vi vill framför allt stödja biståndsinsatser som verkar för alla barns rätt till utbildning och oavsett kön, där extra insatser kan behövas för flickors rätt till skolgång. Högre utbildningar som kan ge arbete och är en förutsättning för viktiga samhällsfunktioner som lärare, läkare och ingenjörer och är också grundläggande för ett lands utveckling. Vi vill att utbildningsinsatser ska prioriteras till de minst utvecklade länderna.

Hälsa

Förebyggande arbete för att förhindra spridning av smittsamma sjukdomar är av stor vikt. I dagsläget behövs sådana insatser i eboladrabbade områden. Spridningen av hiv/aids är ett också ett angeläget problem som bör bemötas med flera olika metoder. Barnens hälsa behöver prioriteras och viktiga insatser för detta är vaccinationer för att förebygga allvarliga sjukdomar. Med enkla medel som information om hur man förhindrar spridning av mygg och att använda myggnät går det också minska risken för malaria.

Demokrati och mänskliga rättigheter

Vi anser det viktigt att komma ihåg att även rätten till en skälig levnadsstandard, rätten till utbildning och rätten till hälsa är grundläggande mänskliga rättigheter och insatser för till exempel rent vatten, grundläggande sanitet, utbildning och hälsa också är insatser för att främja mänskliga rättigheter. I regeringens arbete med demokrati och mänskliga rättigheter finns ett tydligt fokus på medborgerliga och politiska rättigheter och stöd till statliga institutioner och myndigheter. Detta har i grunden ett gott syfte men vi ifrågasätter i vilken grad ett alltför långtgående fokus på detta bidrar till att skapa förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras prioriteringar i den omedelbara vardagen. Därför vill vi se ett ökat fokus på sociala och ekonomiska rättigheter. Att uppnå fungerande demokratiska samhällen där alla mänskliga fri- och rättigheter respekteras och människor kan uppnå ett välstånd inte bara vad gäller tillgång till livsmedel, är en viktig utgångspunkt och målsättning för utvecklingsarbetet. En sådan förändring tar dock tid och behöver i första hand komma inifrån och drivas av inhemska krafter och individer som har en förståelse och kunskap om lokala förutsättningar. Studier visar även att för fattiga marginaliserade

människor är frågan om att göra sin röst hörd och utöva inflytande i första hand en fråga om deras ställning i den omedelbara närmiljön (Birgegård 2011, Hydén 2010).

Därför menar vi att våra prioriteringar i biståndet på fattiga människors grundläggande behov också främjar deras möjligheter att verka för andra rättigheter. I arbetet för demokrati och mänskliga rättigheter bör det svenska bilaterala biståndet i högre grad också prioritera satsningar i det civila samhället för att stödja människor och organisationer att verka för demokrati och mänskliga rättigheter. Däremot menar vi att Världsbanken och FN kan spela en viktig roll i uppbyggnaden av och påverkan på demokratiarbetet på statlig nivå.

I arbetet för demokrati och mänskliga rättigheter i andra länder är det dock viktigt att skilja mellan att verka för grundläggande mänskliga rättigheter och demokratiska principer och att gå in och detaljstyra länders politiska inriktningar, t.ex. genom att överföra svensk abortpolitik och genuspedagogik.

Ekonomisk utveckling

I det långsiktiga målet att länder ska bli oberoende av bistånd är det givet att insatser som bidrar till ökad sysselsättning och god ekonomisk utveckling är avgörande för en framgångsrik fattigdomsbekämpning. Vi ser positivt på en ökad samverkan med näringslivet och privata aktörer för jobbskapande insatser. Det kan även handla om utbildning i företagande för att stimulera människor att starta företag och att förstärka goda företagarens initiativ. Om utvecklingsländer ska ha en chans till ökad ekonomisk tillväxt är också handelslättnader av olika slag en viktig åtgärd. För att dessa insatser ska fungera behöver de kombineras med insatser som motverkar korruption och kapitalflykt.

Konflikt, fred och säkerhet

Krig och konflikter orsakar fattigdom, död, lidande och förstörelse för drabbade länder. Ett förebyggande arbete för att minska risken för krig och konflikter, parat med ett arbete för fred och försoning, är därför också viktigt. Krig och konflikter försvårar också för ett gott utvecklingssamarbete och direkta humanitära insatser. En god samordning med säkerhetsfrämjande insatser är därför angeläget.

Forskning

Tillgång till forskningsbaserad kunskap för att hela tiden kunna utveckla och effektivisera biståndet anser vi vara viktigt. Vi anser dock att satsningar på forskning även görs genom det bistånd som kanaliseras via UD, som till exempel Nordiska Afrikainstitutet, Världsbanken och FN:s organisationer. Därför menar vi att satsningar

på biståndsverksamhet genom Sida i högre grad kan renodlas till insatser för fattigdomsbekämpning och humanitära insatser.

Prioritering av länder

En målsättning med svenskt bistånd bör vara att förstärka länder som går i en positiv riktning och att det inte ska löna sig att missköta landets ekonomi eller dess välfärdssatsningar och bryta mot internationella konventioner gällande mänskliga rättigheter. Denna ambition är dock inte alltid förenlig med viljan att prioritera de minst utvecklade och fattigaste länderna då de också ofta brister i kapaciteten att hantera biståndsmedel. Det är därför viktigt med ett flexibelt bistånd anpassat efter den situation som råder i olika länder, där bistånd till länder med svaga institutioner i första hand bör gå genom det civila samhället. I exempelvis Afghanistan, som är ett av världens mest fattiga länder, är också korruptionen omfattande och vi förespråkar bistånd dit genom organisationer i civila samhället istället för genom myndigheter. Det bör även finnas en flexibilitet i att kunna avbryta eller fasa ut bistånd, till exempel om det visar sig att det sker så allvarliga brott mot grundläggande mänskliga rättigheter att det är läge att visa ett tydligt avståndstagande eller om biståndet visar sig vara funktionsfallet, det vill säga kunna möjliggöra att resurser frigörs för skadliga och kontraproduktiva ändamål.

Ett sådant exempel finns inom palestinska myndigheten där det förekommer utbetalning av löner till dömda terrorister, samtidigt som Sverige bidragit med stora summor med bistånd. Vi anser vi att det bör ställas högre krav på ett avståndstagande och ett aktivt arbete mot antisemitism och terrorism om svenska biståndsmedel till palestinska myndigheten ska vara aktuellt. Därför vill vi prioritera humanitära insatser och insatser i det civila samhället till dessa områden och i dagsläget avsluta biståndet till den palestinska myndigheten.

Vi menar också att biståndsmedel kan användas mer effektivt om det finns en fokusering på färre länder. Vår ambition är därför att prioritera de minst utvecklade länderna. Vi är kritiska till att Sverige bilateralt ska ge bistånd till länder i Europa för att de ska uppfylla kraven för att kunna gå med i EU, när vi redan betalar en dyr EU-avgift. I vårt mål att prioritera de minst utvecklade länderna anser vi inte heller att europeiska länder ska vara prioriterade då de i huvudsak är medelinkomstländer. Sverigedemokraterna föreslår därför en utfasning av reformsamarbetet med Östeuropa.

Budgetstöd

Biståndsformen budgetstöd betalas ut direkt till mottagarlandets statskassa och det ställer stora krav på mottagarländernas kapacitet. Det har visat sig finnas stora brister i regeringens och Sidas sätt att styra och kontrollera dessa former av bistånd

(Riksrevisionen 2009/10:RRS12). Om budgetstöd inte är tillräckligt kontrollerat menar vi att risken är överhängande att biståndspengar kan bidra till att resurser frigörs till ändamål som svenska biståndspengar inte var avsedda för, exempelvis vapen och militär. Vi kan visserligen se att det finns ett gott syfte med att få effektiva helhetslösningar i fattigdomsbekämpningen och att öka ägarskapet för mottagarlandet genom budgetstöd. Det ställer dock så stora krav på mottagarländernas kapacitet att det är svårt att samtidigt uppnå målet att fokusera på de minst utvecklade länderna. Att öka mottagarländernas ägarskap får inte ske på bekostnad av att korrupta regimer missbrukar biståndsmedel, så att de inte kommer de mest behövande människorna till del. På grund av de brister som idag finns gällande styrning och kontroll av denna form av bistånd och de risker som de är förenade med detta väljer vi att avveckla denna form av bistånd. Istället vill vi satsa extra resurser på insatser i det civila samhället och humanitära insatser i den utsträckning vi bedömer att pengarna kommer till bättre nytta.

Svenska organisationer i det civila samhället

För att nå ut till de mest utsatta människorna är svenska organisationer som verkar bland lokalbefolkningen ett bra verktyg. Svenska organisationer kan också bygga upp ett gott samarbete med lokala organisationer i mottagarlandet och därigenom få en lokal förankring i de biståndsprojekt som bedrivs. De svenska biståndsorganisationerna kan omfatta ett brett spektrum av insatser och stötta befolkningen att påverka regeringar mot korruption och föra in dem på vägen till en god samhällsutveckling. De kan även ha en god förankring med svenska folket genom att information om deras insatser finns lättillgänglig. På grund av det viktiga arbete som vi anser att de svenska organisationerna utför anser vi att regeringen bör kanalisera en större del av biståndet genom dessa än vad som sker idag samt kanalisera bistånd i enlighet med våra prioriteringar.

Barnens rättigheter

Sverigedemokraterna anser att barnens rättigheter och barnkonventionen bör få ta en mycket större plats i biståndspolitikerna än vad de har idag. Varje dag dör t.ex. 4 000 barn i diarré som orsakas av smutsigt vatten och bristande sanitet, och barn är oftast de som är de mest utsatta i krig och katastrofer. Många barn är offer för de värsta formerna av barnarbete, sexuellt utnyttjande, olika former av våld och diskriminering, barnäktenskap och könsstympning. Att barn ska behöva utsättas för sådan behandling är ofattbart och något som måste motverkas. De grundläggande principerna i FN:s barnkonvention om barnets rätt till liv och utveckling, och att barnets bästa ska vara vägledande i alla beslut

som rör barn, ska vara centralt i arbetet för fattigdomsbekämpning och utveckling inom biståndspolitikerna.

Resultatbaserat bistånd

Sverigedemokraterna ställde sig positiva till att föregående regeringen försökte hitta nya innovativa former för en bättre styrning av biståndet. Traditionellt sett har bistånd på förhand finansierat en viss verksamhet som förväntats leda till vissa resultat, vilket fortfarande är fallet i en stor del av det svenska biståndet. Föregående regeringen talade om att pröva ett resultatbaserat bistånd som skapar ett tydligare kontrakt mellan givaren och samarbetspartnern. Resultatbaserade biståndsformer kännetecknas av att biståndet betalas ut i efterhand på basis av uppnådda resultat. Sverigedemokraterna anser att detta borde vara en självklarhet i all styrning av det svenska långsiktiga biståndet, att det krävs resultat för möjligheten till fortsatta utbetalningar oavsett om det gäller samarbete med svenska, utländska lokala eller multilaterala organisationer och myndigheter. I dag kan vi tyvärr se exempel på bistånd som fortsätter att betalas ut trots att uppenbara brister finns. Detta anser inte vi är acceptabelt.

Källförteckning

- Birgegård Lars-Erik (2011) Bistånd det omöjliga uppdraget? Reflektioner kring utveckling och bistånd.
- Hydén Göran (2010) Bistånd och utveckling, Afrika givarnas stora utmaning. Liber: Malmö.
- OpenAid i samarbete med Utrikesdepartementet och Sida (2012) www.openaid.se.
- Riksdagens utredningstjänst (RUT) Dnr 2014:1480.
- WaterAid, Empowering women and girls 2012.
- Världsbanken Voices of the poor; Studie bestående av tre böcker: Can Anyone Hear Us? (2000), Crying Out for Change (2000) och From Many Lands (2002).
- Världsbanken (2008) World Development Report, Agriculture for development.

Mattias Karlsson (SD)

Julia Kronlid (SD)

Björn Söder (SD)

Pavel Gamov (SD)

Johnny Skalin (SD)

Johan Nissinen (SD)

Jeff Ahl (SD)